

1' מ'גידע ד'ז' כ"ח ע"א, ת"ר בתי כנסיות... של רביס', ורש"י

אוסר עפעשתא בית כנסיות עשום דבר חוץ מתורה, תפלה, ופספד עט תלמידי חכם.

2' עט בא"ו כ"ח ע"ב, ואין נאווין... ביתא דרבנן

מותר עתלמידי חכמים עאכוע ועשתות בבתי כנסיות ואין נקראות ביתא

3' ע"ע או"ח סי' קנ"א ע"א, ו... ערפספידו, ומ"ב ס"ק א', ב', ז'

עפי פמחבר אוסר עת"ח עאכוע בית פכנסת אע"א אס אין אפשות אחרת, ופרמ"א מקעל בית פמדרש אין עכתחלה (פפבדע בין ביפכ"נ עביפ"מ נראע עקמן)

4' ע"ע עט ע"א ד', ומ"ב ס"ק י"ז, כ'

פמשנע ברורע פבידיק את אע"א עששים סיום בביפמ"ד

בבפ"ע פסביר עמפ אין עמחות ביז פמקילעס-

5' ביאור פעלכע ע"א ד"פ ואין אוכע"ן

בא"ו מלינו שבתי כנסיות שבבוע עט תנאי פן עשוין- עפי רוב פראשונס אין פתנאי מתיר בפס שום דבר בעודס קיימים אע"א שאס נחרבו אין עע"פס קדושה, אבעל יש מי שמתיר עס אכילע ושת"י כשפס עמודיס-אפשר עסמוק עט זע. אבעל כע זע רק בחו"ע אבעל בא"ו בית כנסת פיא ענ"ח ואין מקום עקעל. ועתלמידי חכמים פעמודיס בבית פכנסת מותר עס בא"ו.

1. ש"ע אורח סי' קנ"א סעי' י"ב דברי המחבר, ומ"ב ס"ק נ'

הש"ע מסתפק אם מותר להשתמש בעלויות בתי כנסת לדבר שאינו לפי כבוד בית הכנסת - והביא פנ"ב ע"ז לזכר אלכא מצא למקום ארון הקודש.

2. רמ"א שם, ומ"ב ס"ק נ"א, נ"ב

אם משתמשים במבנה מאורים לתפילה, לפי רמ"א מותר לדור על גביו - והנ"ב אוסר בתש"ש מאנה, ותיר"ץ את מנהג פאזום שמקילים בבית כנסת ארצי' למצופה, החמיר פנ"ב (ומנ"א ש"ש סנהג בדבר) ובר"ט ע"ז פפ"כ (ר"ד - ארון הקודש).

3. משנה מגידה דף כ"ז ע"ב, אין מוכרין...

מותר למכור בית הכנסת - וחולקים בתנאים אם חייבים להתנות עם הלוקח שכל יצא ממנה עסק מנהג (במנ"א לבית כנסת) או שיהי' אפ"ש לחזור ולקנותה ממנו.

4. שם כ"ח ע"א משנה, וצוד...

אם לא מכרו אב"ד נחרב אוסר להשתמש בו לדברים אחרים

5. ש"ע אורח סי' קנ"ג סעי' ט', ומ"ב ס"ק נ"ג, נ"ח

הפ"כ ק"י כרבנן - ואם מכרו ראושי' הקפידה במצד כל הקפידה לפי הש"ע פקדון קדושתה למארי ומותר להשתמש בה אפי' לתש"ש בזו - "א דוקא אם התנו כן כשבנהו - ולפ"מ ע"א אפי' אז אוסר בתש"ש בזו

6. ש"ע אורח סי' קנ"ג סעי' ח'

אין קדושת בית הכנסת חלה על שישתמשו בו לתפלה, ואם לפ"ש השתמשו בו לתפלה התנו שכל תפא"ע עליו קדושה אלכא למנא, אין בו קדושה אלכא על דמנן הפוא.

7. ש"ע סי' קנ"א סעי' י"א

לבתי כנסיות שבארץ ישראל אין תנאי מוציא ואסורים לעולם

8. ביאור הפ"כ שם ד"ה אב"ד כ"ב ש"א"י בסוף, פ"ז אלכא מצה פס"י...

מסקנת הפ"ד - שבתנאי מוציא בין בא"י ובין בחו"ל לתש"ש שאינו של גנאי ואפי' כשפ"כ"ס צונו, ולתש"ש של גנאי אין בתנאי מוציא אף בחו"ל ואפי' בחורבנה, ולכאכילה מוציא תנאי בחורבנה בחו"ל ולכא בא"י - יש מקילים בח"ל אפי' ביישוב, ויש מתירים אפי' בא"י.

אז כאן אסקנו בחיוב מורא מקדש - עלא דעשות דברים של חוד בתוך בית הכנסת. בפוסקים מניין אסור את הפעולה באסור מותר לעשות בית כנסת במקום שפי' מיוחד לשימוש בלתי מכובד -

הנהגה ברורה סי' קנ"ז ס"ק נ"ה, ולענין דעשות...

המנהג לפקד ולעשות ב"כנסת" מביא תפלת פאייס, ובמקום שפחזיקו את פאדיליס פחזיר נ"ב.

עו"ת אצרות משפ' חלק א"ו ח"א סי' נ"ט, ופנה... דכ"ה

ר"מ אצן שבבתי פתיפלה של פיוס יש פפס פסלים וזלמים אין לפתיר לעשות מפס בתי כנסיות.

פ"ה בא"ח סי' ע"א... דא"ס וצ"ח... פ"ה

ר"מ אסור לעשות מנין ארצי במקום שבאסור ימות פשנה מיוחד לפריכות

פ"ה בא"ח סי' ע"א... ופנה... פ"ה

דקנות מקום שפי' מיוחד לפריכות ולעשות מצה בית כנסת מותר

עו"ת אצרות חלק א"ו ח"ב סי' נ"א... שלכא כד"ן, וכ"ה... פכנסה מצה

אסור לפתפלל בחזר בבנין בית כנסת אין פס מחיבה כשרה פיוס חשד, ופס פחזיר שייך לבית הכנסת אסור אס פיוס חשד.

<p>3 הנהגה בדבר לשכור מקום שעושין בו כל התועבות להתפלל שם בימים הנוראים יפה הורה כתר"ה לאיסור.</p> <p>ועיין בבאה"ט סי' קנ"א סק"א בשם הרא"מ דאפי' נעשה בביהכ"נ עבירה שמצאו לשמש מתעולל עם נערה שמותר להתפלל שם וכל קדושת ביהכ"נ עליו, ומזה ראייה גדולה למה שבארתי שבמקום מתועב ושנאווי כהא שנעשה לתועבות אסור להתפלל לכן היה שייך לידון אם יאסר ביהכ"נ הקבוע לתפלה שכבר נתקדש במה שאחד עבר שם עבירה וע"ז פסק דלא נתבטלה קדושתו ומותר להתפלל שם. והוא מטעמים הרבה חדא דאינו שלו ואין יכול לאסור דבר שאינו שלו, ועוד אף אם היה שלו לא היה נאסר בעבירה באקראי שלא הוקבע המקום לזה, ועוד כיון שכבר נתקדש אין אף ביד הבעלים כח לסלק הקדושה בשום דבר דהוי כאינו שלו לענין זה, ועוד עדיין הוא נשאר קבוע לתפלה ולקדושת ביהכ"נ ובאופן זה לא נאסר אף בהועמד שם צורת ע"ז להמג"א סימן קנ"ד ס"ק י"ז מטעם דהיא באה בגבולה עיי"ש. אבל עכ"פ חזינן מזה דבמקום הקבוע לתועבות אסור להתפלל שם. וא"כ יש להתפלל אף ביחידים ובביתם ולא להתפלל שם אף בעשרה כדכתבתי לעיל, וכ"ש כשיש ביהכ"נ בעיר שיכולין להתפלל בעשרה במקום קדוש וגם ברוב עם שאסור להתפלל שם.</p> <p>4 והנהגה כל זה הוא בעובדא שכתב כתר"ה שהמקום היה קבוע למעשה תועבות ועדין הוא קבוע לזה ורק ששכרו לימים אלו להתפלל שזה אסור כדלעיל, אבל לקנות מקום כזה ולקבעו מהיום והלאה לבית הכנסת מסתבר שמותר.</p>	<p>2 והנה בעצם מה שנהגו בפה אמעריקא לעשות מבית תיפלה שלהם לבית הכנסת כאשר ראיתי בהרבה בתי כנסיות והוא מחמת שומכים על המג"א בשם הרא"מ בסי' קנ"ד ס"ק י"ז, וכן ראיתי במ"ב שם ס"ק מ"ה שכתב וכמדומה שהעולם נוהגין להקל עיי"ש. אין דעתי נוחה מזה דפשוט שמאוס זה למצוה וכן מבאר שם בבאור הלכה שבאלו שהעמידו שם אליליהם יש לאסור ולכן אף שלא באתי לאסור את אלו בתי כנסיות שכבר נעשו ע"פ הוראת חכמים, וגם בכלל בדיעבד אין לאסור כדחזינן בלולב שיצא בדיעבד אחר בטול, אלמא דטעם מאיס למצוה הוא רק דין דלכתחלה וא"כ אפשר שאחרי שהוציאו כבר הוצאה גדולה ועשוהו לביהכ"נ נחשב כדיעבד גם להתפלל בו לכתחלה אח"כ, אבל עכ"פ מפי לא תצא היתר לזה.</p> <p>5 בדבר להתפלל בביהכ"נ שעיקרו נעשה שלא כדין שהוא בלא מחיצה בין האנשים לנשים, אך יש באותו הבנין איזה חדר שייחדו עבור אלו שאין רוצים להתפלל שם שיתפללו בחדר ההוא שמתנהגין שם כדין אם רשאיין לילך להתפלל שם. הנה באינו מפורסם זה לרבים שיש שם מקום כשר להתפלל, אסור זה בברור דאף בע"ז שלא נחשדו ישראל תנן בע"ז דף י"א, לענין לילך בדרך שהולכין בה לע"ז בזמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום אסור ופרש"י מפני חשד שגראה כמהלך לעובדה, וכ"ש שבאיסור כזה שיש לחוש לחשד שהאיסור קיל לאינשי וגם מצד שידוע שיש בעוה"ר הרבה שחשודים ע"ז, וכיון שלא ידוע שיש שם גם מקום להתפלל כדין הרי הוא כמיוחדת הכניסה לשם רק למקום שהוא שלא כדין, וכל זה הוא אף כשהמקום שמתפללין בו כדין אינו שייך להבע"ב של עיקר בנין ביהכ"נ זה אלא לבע"ב אחרים. אבל אם הוא שייך לאותן הבע"ב של ביהכ"נ האסור רק שמאיזה טעם עשו מקום קטן בעד אלו שלא ירצו להתפלל שם אסור בכל אופן, שהוא כמסייע ידי עוברי עבירה שמחזיקין ידיהם בזה, וגם יש להם הכנסה מזה.</p>
--	--

חז"ן אסור מרוא מקדש ישן אוד אסודות בנגע דבררים שרעדים לרביע בית הכנסת-

תוס' יומא ד' ע"א ד"ר כרובים... שבשמים'

פתוס' אסרו לזייר זיורים במחזורים מפני שמבטלים את פכוונפ

ש"ע א"ח סי' ז' סעיף כ"ג ורמ"א ... פכוונפ, ונ"ב ס"ק ע"א ... איש'

אין לזייר בכותלי בית הכנסת זיורים נגד פנפס של פמתפלדים מפני ביאד פכוונפ

פס בנ"ב, אסור דפתפלד כנגד פמרואפ...'

גם במרוא יש משום ביאד כוונפ, ויש בו גם חשש שנגראפ כמשתחוופ לברבואפ שלו- ולכן אסור דפתפלד כנגד פמרואפ אפי' בעינים סגורות, ומשנע שצין בזיורים משום נראפ כמשתחוופ לרפס ופאיסור פוא דתלות אומס בקיר או דפתפלד כנגדס בעינים פתוחות.

רמ"א פס, אבד בזדים... ונ"ב ס"ק ע"א

זיורים של דברי תיפלות אסור דפחזיק אפי' בבית

באזרות משפ נפאד בענין בית כנסת שפמציזו בתוכו דעלי ארפ"ב ומדינת ישראל, ורזו כמפ אנשים דפפרז מפבית כנסת ולערוק תיפלות במקום אחר-

ש"ת אזרות משפ חלק א"ח א' סי' נ"ו, ובצ"ס...'

אם כי דבר שאת פוא אין בזה כדי לפסוד את פבית כנסת

5 ובעצם לא מובן איזה איסור ממש יש בהעמדת הדגלים הא ליכא איסור להכניס דברים שהם חולין אף שאין בהן שום צורך להביהכ"נ אף בנבנו בלא תנאי וכל שכן בנבנו על תנאי כבתי כנסיות שלנו, ואף שאלו שעשו זה לדגל וסימן למדינת ישראל היו רשעים, מכל מקום הא לא החזיקו זה לדבר קדוש, שנימא שיהיה חשש גרירה דעבודה זרה, וידוע לכל שעשו זה לסימן בעלמא והוי זה ככל דבר חול, וגם דגל אה"ב שהוא ג"כ שם מוכיח שלא הכניסו זה בשביל שמחשיבין זה לדבר קדוש אלא שהוא לסימן על מנהלי ביהכ"נ שמחבבין מדינה זו ומדינת ישראל וחפצו להראות זה במקום רואים, ולכן אף שודאי לא מן הראוי הוא להכניס בביהכ"נ שהוא מקום קדושה וכ"ש שאין להניחו שם בקביעות וכ"ש לא אצל ארון הקודש, אבל איסור ממש לא שייך לומר ע"ז אלא שהוא ענין הבל ושטות, ואם אפשר באופן של שלום לסלקם מביהכ"נ היה זה דבר טוב אבל לעשות מחלוקת בשביל זה אסור, ואם היה כה בלא מחלוקת לעקור כל ענין הדגל כדי שלא יהיה זכרון למעשה הרשעים היה ג"כ אולי נכון לעשות, אבל ח"ו לעשות מחלוקת בזה.

ולכן אלו שרוצים לעשות בשביל זה מנין במקום אחר וחושבים שעושים בזה דבר גדול אין עושים כהוגן ורק הוא ענין פוליטיקא מצד כה היצר והשטן אשר בעוה"ר מרקד בינן עד אשר ירחם ה' וישלח לנו הגואל צדק ויערה עלינו רוח ממרום ללכת בדרך התורה והאמת לבלי לנטות ימין ושמאל, ידידו,

אז כאן אסקנו בהפכות פנעלעות דמנהג בית הכנסת. אראן בית כנסת דורש אס קביעת מנהגים ונסחאות, מה שנעשה קשה במיוחד בדורות אלו כשרוב פקידות מורכבות מאנשים ממוכרים שנים אס מאון של מנהגים. קודם כל נמנה את פיסודות של מנהג - פחיוב דקיים את מנהג אבותינו ואבות אבותינו -

1' פסחים דף נ' ע"ב, בני ביישן... תורת אומך

מנהג שפנעיא בני ביישן מפני כבוד שבת חייבים לאכיפוס דקיים משום אול תאס

2' חולין דף ק"ה ע"א, אמר מר עוקבא אנא... אכיילנא

מפורש כאן שאין חיוב אד הבן לפחמיר ככל המנהגים של אביו - וא"כ שלכא חל שס מנהג אד הפנעא פרכית של ראש משפחה אדכא אס קבד אדיו ואד צרצו לקיימו אד סוף כל פדורות.

באנן המנהגים פשוטים במנסחאות פתפלה דנן אדוהי פדורות באס מותר לשנות ממנהגא ולפתפלה במנסח אחר פנראפ לו יותר -

3' ג"כ"א ס"ו ס"ח, אונגס... אכ"ד

אין לשנות ממנהג פמקום בתפלה ואצ"פ שבמקומות אחרים מתפדלים במנסח אחר - ופ"י מקום לנסות ולברר איצפ מפס יותר מדויק - שאין לנסח אחר בלעד פ ואס במנן המקדש פ"י ב נסחאות שנות.

4' שו"ת חתם סופר חלק או"ח א' ס"ו ס"א, הפנ... אשכנזי

פחת"ס אצן שפאר"י ז"ד כתב את פכוונת לנסח ספרד בלעד פיותו ספרד ודכא מפני שיש איצו אדפיות לנסח ספרד. ו"י שמאין את פסודות שכתב פאר"י מותר לו לשנות לנסח אצ"ר באשר אין לנן את פכוונת לנסח אשכנז אבדל אין לפמון אס לשנות את מנהגס.

5' שו"ת דברי חיים חלק ב' ס"ו ח' ... דכד נפש

פדברי חיים חולק אד פחת"ס ופביא מפספרים שנסח פאר"י פוא פנסח פמבורר ביותר, וכל מ' שאינו מכיר את פנסח פמתאים לשורש נשמתו אדיו לפתפלה במנסח פאר"י ז"ד.

6' שו"ת אצרות משפ חלק או"ח ב' ס"ו כ"ד... דקדמותו

ר"מ אצן שפחסידיס שין ממנהג אבותיפס מנידכא אין חיוב אד לאכיפוס דלככת באקבותיפס.

7' שו"ת אצרות משפ חלק או"ח ג' ס"ו פ', ... אדפי שנים, ונפ... פתורפ', אבד...'

כל פפברות כשרות בדיצבד אבד לכתחלה אסור לשנות

5' **מה** שאל מעכ"ת אס ראוי לשנות נוסח אשכנזי ולאחזו בנוסח האר"י ז"ל כי פחתם סופר [ס"י ע"ן] מבוחר דהאר"י ז"ל עשה הנוונות בשביל שהי ספרדי אכל גם בנוסח אשכנזי מהומין הסודות :

תשובה הן אמר דגס בנוסח אשכנזי הוא עפ"י סוד וכמו שמצוה בדברי האר"י הקדוש כוונתו על נוסח אשכנזי כמו בקדש יע"ש אך הכוונות והנוסח שבסידור מהאר"י ז"ל אינו כולו נוסח ספרד כידוע למעיין בספרי נוסחאות המדויקות להאר"י ז"ל וסידורי ספרד בכמה מקומות משונה מנוסח האר"י ז"ל. וז"ל משנת חסידים ז"ל בהקדמתו קודם תפילת ערבית ואין לשנות מנהג אבות בעיקר הפלה לפי שחלוקי מנהגים באו מחילוק שורש הגשמות לכל מנהג יש לו שורש מסילה שמורה לו למעלה להעלוהו ואין אדם נוגע במוקן לחבירו ואס לא ידע אס בנפשו הוא המנהג שפססו אבותיו נוח לו שיחנהג במנהג המובחר שקבל הרח"ו כוונתו עליו מהאר"י זלה"ה שרובו היא על סדר תפלת הספרדים לתקן תיקון הדרך למעלה עכ"ל הרי דלא כולו הוא נוסח ספרד ובברוך שאמר הזהיר שלא להוסיף על מנהג אשכנז הרי דנוסחתו לא הי מפני שהוא ספרד רק הוא בירר הסולת ומבוחר בהקדמת פשי"ח וז"ל בשרשי המנהגים שיש חלוקים בין אשכנזים ובין ספרדים קאטלוגיית ואיטליא וכיוצא בהם שיש בהם מנהגים קדמונים שלהם בסידורי תפילה כו' והי אומר מורי זלה"ה שיש י"ב שערס ברכות נגד כל א' ואי ראוי להחזיק במנהג תפלתו כי מי יודע אס הוא הנזכרים בשלהי ספר יחזקאל ואמר שודאי לא הי השערס ודרכי השערס שיש ג"כ וכ"א משונה מחבירו לכן גם תפילות משונות לכן כל א' ואי ראוי להחזיק במנהג תפלתו כי מי יודע אס הוא משכב הוא ואין תפלתו עולה אלא ע"י שער ההוא אך מה שהיא דינים מפורשים בתלמוד זה שיה לכל השבטים עכ"ל הרי דלכ"א מהשבטים שער בפ"ע ורק באמת הכל לפי שורש נפשו מאיזה שבט וכמבואר במ"ח הג"ל דבי דאס לא יודע שורש נפשו ראוי להחזיק בנוסח האר"י ז"ל הרי דכוונת דבריו דהאר"י ז"ל בירר הסולת מתוך האוכל והוא מהויקן לכל נפש

4' **הס** כבר גנית דעתי לכל העומדים לפני כי כך קבלתי מרבותי ז"ל וסם עורי סגנון סקיד שבכסונם עו"ס נחן אלילי ז"ל וסגנון דבן של כל כני סגולה הפלחא ז"ל אסר מיעינים פסיחית"ל ומעקורם חלצתי כי כל סנוסחא' פוות זו כזו וכל פ"ס צ"ו יש צ"ו חלל שאין אהנו יודע עד וסם וסנוסחא' ע"ד מעקבי פסלי' ונוסחא' הללו כי כולם לדבר א' קמכונו כעו סגנון אחד לכנס כד"א ואי' ז' כד"א מעכנזאים פגנון אחד כי כל נוסחא' ונוסחא' אינם חלל פגנון אחד פשוטה נחמדתם חלל סם עולים למקום א' ובכנזא ככ סאלקים סאר"י ז"ל ואחזן וסיקק וסיקן כי הוא ידע טובן סדברי' הוא העמיד בסידורו כל דבר על עכונו וזילה העלמוד' של סנוסחא' ססיא סספרדים יען כי סיס ספרד וזילו הוא סיס אשכנזי או סיה כנאלא זאשכנזי איס כוונתו סיס עושפס כיוכל זזה פקידור אשכנזי נעתס דדורי' האשכנזים סכאים פקוד ס' די להס פשיכיים דברי סאר"י ז"ל חלל אין אהנו יודע לסוליא כן מעוקס אשכנזי ע"כ עוז להס להחפלה עקידור ספרדים פכנעס פס עוקס סככל' וסיסדיים ע"פ סאר"י ז"ל ועס פ"חפלה אשכנזי אע"פ פגס פס כנעס סכל והחפלה על דעת העתקן סנוסחא' ססיא עד פהרס ירחן דברו וע"ע נוח להס להחפלה עס פשיכיים נעס פחפלה ע"ד העתקן וע"כ מורי סגנון ססקיד שבכסונם עו"ס נחן אללער ז"ל הוא בעלמו עבר לפני ססיצס והחפלה פקדי פקידור סאר"י ז"ל וכן עורי סגנון בעל הפלחא ז"ל כי רק אך פגס חפלהנו פנוסס סאר"י ועס אחד פחפחים סעלועיים להענין לא ספלהנו כ"א אשכנזי

למנון שאין ליחיד לשנות את נוסח התפלד שנגא בו אבותיו ואבות אבותיו. ודיין יש לברר איך קובעים את נוסח התפלד - וכן כל הפנגעים - בבית כנסת כשמתפלדים פם בני עדות שונות אס מפגים שונים.

פכורק לקבוע מנגע יחיד למקום כולד שני אנונס:

1 'יבות דל' י' א' א' ב, לכו תתאודו... שגע מ'ינ' תרתו, ו'י' א' א' א, אכר אב"י... לית לן ב'פ'

יש איסור דאורייתא לשני בתי דין בעיר אחת לתנגע א"פ מפגים שונים

2 פסחים דל' נ' א' א' מנגע, מקום שנגא... מפני המחלוקת'

יש כנראה עוד איסור (מסתמא מדרבנן) לשנות ממנגע המקום מפני שפדבר ארס למחלוקת

3 רמב"ם פרק י"ב עבודת כוכבים פל' י"ד

שעת פרמב"ם שפנגע בפסחים פיא פירוש א, לכו תתאודו

4 שו"ת אגרות שפ חלק או"ח ב' סי' כ"א, פשוט... אלף שפס מיאוס'

מנגע בית כנסת נקבא א"י רוב המתפלדים ביום פוסדה, ווס במשך פזמן נגשו פם פאיאוס אין מנגע את הפנגעים כל עוד נמכא עס זיבור שנגעס כפי שפנגיאו בביהכ"ס.

ועדיין יש לברר איך יתנגע פייחיד כשמתפלד בבית כנסת שנגעיפ שונות ממנגעי-

5 שו"ת אגרות שפ חלק או"ח ב' סי' כ"א, ב' ביחיד, ופתפלד... איסור, ולכן...

דבר שבזיבור יאמר כמנגע המקום, תפלת שמו"ע בלחש יאמר כמנגע, ופסוקד"ז פסתפק ר"ר

6 שו"ת אגרות שפ עס סי' כ"א... אית'

לפי ר"ר פ"ש חייב לתפלד בנסח פנגוע במקום אפי' בתפלתו בלחש

5 הנה בדבר אחד שמתפלל בביהכ"נ שהצבור מתפללים בנוסח אחר מכפי שהוא מתפלל הנכון לע"ד שבדברים שצריך דוקא בצבור כמו קדושה מוכרח לומר הנוסח של הצבור, ואף כשיאמר בלחש אינו יכול לומר נוסח אחר, דהא כל האמירה עשה הצבור שהוא בעצמו לא היה יכול לומר כלל דאין אומרים קדושה ביחיד.

והתפלה בלחש יכול לומר כנוסח שרגיל בו כיון שהוא בלחש ולא שייך בזה איסור השינוי מפני המחלוקת שתנן בפסחים דף נ', ואף שאומרים בשתי נוסחאות נחשב זה תפלה בצבור כיון שמתפללים ביחד.

ופסד"ז וברכות ק"ש שרשאי לאומרם גם בקול רם הנשמע לאחרים הסמוכים אצלו, יש להסתפק אם רשאי לאומרם בנוסח שרגיל בלחש שלא כהצבור דיש לומר דהרי הוי זה ככצנעא שליכא איסור

ולכן אם קשה לפנינו לומר שלא כהרגלו יאמר בלחש כהרגלו, אבל אם לא קשה לפנינו יאמר בנוסח הצבור.

4 פשוט לע"ד שאם רוב המתפללים הם מאלו דנוסח אשכנז דאי לא היה להם להנהיג אלו המנהגים נגד רוב המתפללים. ואף אם רוב המתפללים הם עתה מאלו דנוסח ספרד, מסתבר שאסור לשנות מנהגי המקום כיון שאיכא שם גם הרבה מאלו דנוסח אשכנז אף שהם מיעוט.

6 מזה ששמע כתר"ה בשמי שאמרת שאם הש"צ שמתפלל בעצמו בנוסח ספרד ויורד לפני התיבה במקום שהצבור מתפללין בנוסח אשכנז ולהיפוך, צריך גם כשמתפלל בלחש להתפלל בנוסח המקום שמתפללים הצבור משום שטעם שהש"צ מתפלל בלחש הוא כדי שישדיר תפלתו ולא יכשל בלשונו כשיתפלל בקול רם לפני הצבור הוא אמת.

אז ענין בנצח לארצון בית כנסת פ"א הפנפלה - את נ' אפשר לשתף בפנפלה ב'פכנ"ס? פדכות של
מינימי נלמד'ים מדיני מלך-

דברים י"ז, ט"ו

פמלך איסור שי"י שלכא, מקרב אחיך

קידושין דף ע"ו ע"ב, תנכא שוס תשים... אחיך, ורש"י

לכא למדכות בלבד איסור פתורה מ' איעו, מקרב אחיך, אלכא לכל ענין שררה

רמב"ם פרק א' מלכים פדכה ד'

פזר וכן זיורת אין ממנים אותם לשוס שררה

רמב"ם שס פדכה ז', ולכא פמלכות בלבד... אין ממנין אותו למינין מן פמינימי שב'שראול'

לכא מ' איעו ירכא שמיס איסור למנינו לשוס מיני' ופ"י כממלכא מקום אבי'

שו"ת אגרות שפ חלק או"ח ט' סי' י"א

ר"א איסור למנינו כנשיא בית הכנסת מ' ממחלל שבת בדברים שאיסורם ידוע לכל

רמב"ם שס פדכה ה', ורדב"ז ז' שס

לרמב"ם איסור לכא למנינו איש לכל דבר שררה

5 ובדבר מינוי פרעזידענט אם האמת שהוא מחלל שבת
 הרי מפורש ברמב"ם פ"א ממלכים ה"ז כל
 מי שאין בו יראת שמים אע"פ שחכמתו מרובה אין
 ממנים אותו למינוי מן המינויין שבישראל, וכ"ש
 כשהוא איש פשוט, ולהיות נשיא ביהכ"נ הוא ודאי
 ענין מינוי, אבל הוא דוקא כשידוע שמחלל שבת דאם
 הוא רק קול בעלמא שאינו שומר שבת אינו כלום
 דבקול בעלמא אין יכולין לפסול שום איש לשום דבר.
 ולא מובן לי פירוש הדברים שכתבתם ויש עליו קול
 שלא שומר שבת כהלכתו, דלשון זה משמע שאף לפי
 הקול הוא שומר שבת אך שלא כהלכתו, הרי צריך
 לידע מהו אומר הקול שאינו כהלכתו איזו דברים
 אמרו עליו שעבר עליהם, שהרי אפשר שאף לפי הקול
 לא עבר על דברים שנפסל בהו לעדות שהם בדברים
 שסתם בנ"א אין יודעין שהוא איסור, עיין בחו"מ
 סימן ל"ד סעיף כ"ד בראוהו קושר ומתיר בשבת
 שלא נפסל, ובמדינה זו טועים הרבה על הוצאת
 סודר קטן בכיסו לקנה החוטם שאינו איסור, וכמו כן
 אין לפוסלו למינוי פרעזידענט מכ"ש. ולכן למעשה אם
 הוא ידוע למחלל שבת אין למנותו לפרעזידענט, ואם
 רק הוא קול בעלמא אינו כלום לפסול אדם בזה, ואף
 אם ראו ממש שעבר על איזה דבר אם הוא על
 דברים שהרבה בנ"א טועים בהם אין לפוסלו.